

Chana's Anguish and Triumph Suggested Commentaries for *Shmuel Aleph* 1-2:11

~ Elkana ~

1. "שמ"א א:ז, ד"ה "שנה בשנה

רש"י

נותן לה חלק מובחר להראותה שמחבבה. וצרתה, לפי חבה שבעלה מראה לה, כן תרבה גם היא להנעיסה.

1 Samuel 1:7 "Year after Year"

Rashi, translated by A. J. Rosenberg

He would give her a choice portion to demonstrate to her that he loved her. And her rival would anger her more and more, according to the affection that her husband demonstrated to her.

2. "שמ"א א:ח, הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים?

מדעת מקרא עמ' 7

...והשאלות ששאל אלקנה, כונתן לשלילה, כי ידע למה היא בוכה, והן דרך שדול ופיוס. כלומר, אין לך לבכות שהרי אנכי וגו'.

...דברי הפיוסים והניחומים של אלקנה לא נתישבו על לבה של חנה. וכן רחל שאהבה יעקב ביותר, לא היתה לה אהבתו תשלומים לצער העקרות שלה, ואמרה ליעקב: "הבה לי בנים ואם אין, מתה אנכי (בר' ל א)". "מפני אהבתו הגדולה התאזנה עוד יותר ללדת לו בנים...ולכן קמה במר נפשה לשפך את מרי שיחה לפני ה'".

1 Samuel 1:8 "Am I Not Better Than Ten Sons?"

From *Da'at Miqra*, page 7

And the questions that Elkana asked, their intention was rhetorical, because he knew why she was crying, and they are the way of coaxing and conciliation. That is to say, "you shouldn't cry, since I..."

...Elkana's conciliatory words and consolations did not settle on Chana's heart.

Similarly, although Rachel loved Yaakov more than anything, his love for her was not compensation for the pain of her barrenness, and she said to Yaakov, "Give me children, and if not, I am dead."...Because of her great love, she craved even more to give birth to children for him...and thus she arose in the bitterness of her spirit, to pour out her bitter speech before God.

3. "שמ"א א:ו

מעז מלך, יגאל אריאל, עמ' 9

אלקנה מתאפיין בפרקנו במעשה אחד, שהוא בעל משמעות גדולה: ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח לה צבאות בשלה. יראת האלוקים של אלקנה וצדקתו קבועים במסגרת נתונה – "מימים ימימה". יש לו סדר קבוע, "שגרה" של קדושה. אלקנה אינו מפר את הסדרים הקיימים ואינו משבשם, גם כאשר נעות אמות הסיפים ונוצרות נסיבות מיוחדות. לדעתו על האדם לנהוג ואיפוק ולהיחזק בהתמדה בעבודת ה' הקבועה גם בשעה של התרגשות גדולה...

שגרת העלייה לרגל של אלקנה עלולה להיתפס כמצווה ללא כוונה, כהיאחזות במסגרת החיצונית של המצווה בלבד...למרות ימי השפל של שילה מתאמץ אלקנה להמשיך לעלות. אין הוא מחפש בשילה את הכהונה, אלא את ה'. שגרת חייו היא שגרה שבקדושה, המלבישה את הרגשות הסוערים במעשים ממשניים ויומיומיים, בעזרתם מתעל האדם את רגשותיו לאפיק בונה ויוצר ומרומם את עצמו ואת סביבתו צעד אחר צעד למעלה.

אלקנה מציע לה השלמה: הלוא אנוכי טוב לך מעשרה בניים. אין לך בניים. הרי זה עובדה שאין לשנותה. במשך השנים הסכנת עם מצב זה ורכשת לך תמורתו יתרונות אחרים. את האהובה, את עקרת הבית. אין לך אמנם עתיד, אבל קיים ההווה. חסרים לך ההגשמה והביטוי הממשי, אבל קיימת המעלה הפנימית. את הלא מקבלת מנה אחת אפיים.

1 Samuel 1:6

From *Oz Melech*, Yigal Ariel, p. 9

Elkana is characterized in this chapter through one undertaking that is of great significance: "And this man went up from his city from year to year to worship and to sacrifice unto the Lord of hosts in Shilo." Elkana's fear of God and righteousness are fixed in a given framework, from "year to year" he follows a set order, a "routine" of holiness. Elkana does not violate or alter this order, even when the foundation pillars shake and unusual circumstances emerge. According to him man must act with restraint and wield persistence in regular service of God, even at times of great emotion...

Elkana's routine pilgrimage to Shilo could be viewed as a mitzvah without any intention, like grasping only the external structure of the mitzvah... despite the difficult times in Shilo, Elkana makes an effort to continue to go. He does not seek the priests in Shilo, only God. The routine of his life is a routine of holiness, which clothed stormy emotions in actual daily actions. Through these man channels his emotions in a direction that builds and creates, and elevates himself and his surroundings step after step higher.

Elkana suggests to her [Chana] acceptance: "Am I not better than ten children?"

You don't have children; this is a fact and you cannot change it. Over the years you have become accustomed to this situation and you have acquired for yourself in its place other advantages. You are loved, you are a housewife. Granted, you don't have a future, but the present exists. You lack fulfillment and the true expression, but you achieved a high internal level. Do you not receive two portions in the place of one?